

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/17/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200994
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200994.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľa: W.. O. C., bytom E. XXX/XX, O. P., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina, Národná 34, Žilina, o odvolaní proti rozhodnutiu odporcu sp. zn. 5N 2769/12, zo dňa 16. augusta 2012, v spojení s oznámením o oprave rozhodnutia zo dňa 6. septembra 2012, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 27 Sp/26/2012-21 zo dňa 9. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 27 Sp/26/2012-21 zo dňa 9. januára 2013 v časti týkajúcej sa veci samej a náhrady trov konania p o t v r d z u j e.

V časti týkajúcej sa uloženia povinnosti navrhovateľovi zaplatiť na účet Krajského súdu v Banskej Bystrici súdny poplatok vo výške 33 Eur rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 27 Sp/26/2012-21 zo dňa 9. januára 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě l š i e k o n a n i e.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, rozsudkom zo dňa zo dňa 9. januára 2013, sp. zn. 27 Sp/26/2012-21 podľa ust. § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) odvolaním napadnuté rozhodnutie odporcu sp. zn. 5N 2769/12, zo dňa 16. augusta 2012 v spojení s oznámením o oprave rozhodnutia zo dňa 6.9.2012 o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci navrhovateľovi potvrdil. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 v spojení s ust. § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal a súčasne zaviazal navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh - odvolanie v sume 33 Eur na účet Krajského súdu v Žiline, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z predloženého administratívneho spisu mal preukázané, že žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím (sp. zn. 5N 2769/12, zo dňa 16. augusta 2012, v spojení s oznámením o oprave rozhodnutia zo dňa 6. septembra 2012) navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci. Z administratívneho spisu zistil, že

navrhovateľ žiadosťou doručitou dňa 14. augusta 2012 požiadal odporcu o poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z. pre účely konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/21/2011, prílohou ktorej boli vyplnený dotazník o jeho majetkovej, príjmovej a rodinnej situácii, potvrdenia Sociálnej poisťovne o výške jeho dôchodku, ako aj o výške dôchodku jeho manželky a ďalšie listinné dôkazy, týkajúce sa jeho zdravotného stavu ako aj zdravotného stavu jeho manželky, úhrady za užívanie bytu a poskytovanie služieb spojených s užívaním bytu, doklad o úhrade TV a rozhlas, T-Com, prvá strana Daňového riaditeľstva SR zo dňa 24. marca 2011 a 25. januára 2011, uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/22/2011-43 z 11. júla 2012. Krajský súd mal preukázané, že navrhovateľ bol poberateľom starobného dôchodku a v mesiacoch január 2012 až júl 2012 poberal starobný dôchodok vo výške 379,80 € mesačne a jeho manželka poberala invalidný dôchodok v období od januára 2012 do júla 2012 vo výške 272,30 €.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu posudzoval v intenciách ustanovení 3 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. v spojení s 6 ods. 1, 2, s § 6a ods. 1, s § 4 písm. i/ a s § 7 ods. 1, 2, 3, s § 10 ods. 1, 5, 6, s § 25 ods. 1 uvedeného zákona a súčasne v intenciách § 9 ods. 2, písm. a/ zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, ďalej v intenciách § 13, ods. 2, písm. a/, bod 1/, písm. b/ bod 1 zákona č. 461/2003 Z. z. a v zmysle § 47 ods. 6 správneho poriadku, ktoré právne normy citoval.

Krajský súd po preskúmaní veci v medziach a v rozsahu odvolacích námietok navrhovateľa dospel k záveru o zákonnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia. Podľa názoru krajského súdu odporca vec správne právne posúdil a rozhodol v súlade so zákonom. Argumenty navrhovateľa vyhodnotil krajský súd ako právne irelevantné nemajúce vplyv na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd konštatoval, že žalovaný správny orgán v preskúmanej veci zistil skutkový stav dostatočne a na základe skutkových okolností vyvodil aj správny právny záver, s ktorým sa stotožnil. Záver odporcu o nesplnení jednej zo zákonných podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci - stav materiálnej núdze navrhovateľom považoval krajský súd za správny, pretože príjem navrhovateľa (spolu s príjmom spolu posudzovanej osoby - jeho manželky) v mesiacoch január 2011(2012) až júl 2012 predstavoval 652,10 eur mesačne, teda presahoval výšku 1,4 násobku životného minima pre dve plnoleté fyzické osoby, t. j. sumu 462,45 eur a tiež 1,6 násobku životného minima pre dve plnoleté fyzické osoby t. j. 528,51 eur a to v mesiaci podania žiadosti (august 2012) a v šiestich predchádzajúcich mesiacoch. Krajský súd vyhodnotil navrhovateľovu odvoláciu námietku ohľadne preukázania odpočítateľnosti položky v zmysle ust. § 7 ods. 1 písm. c/ a d/ zákona č. 327/2005 Z. z. a povinnosti ich zohľadnenia pri posudzovaní výšky príjmu v zmysle ust. § 7 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. ako právne irelevantnú, pretože žiadateľ je poberateľom starobného dôchodku, t. j. dôchodkovej dávky v zmysle ust. § 13 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona č. 461/2003 Z. z. a jeho manželka je poberateľkou invalidného dôchodku, t. j. dôchodkovej dávky v zmysle ust. § 13 ods. 2 písm. b/ ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., ktorú je potrebné považovať za starobný dôchodok, teda navrhovateľ ako i jeho spolu posudzovaná osoba poberajú príjmy v zmysle ust. § 7 ods. 2 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z., ktoré sú oslobodené od dane z príjmov fyzických osôb podľa osobitného zákona (§ 9 zákona č. 595/2003 Z. z.). Konštatoval, že za príjem žiadateľa a jeho manželky sa teda v zmysle ust. § 7 ods. 2 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. považujú dôchodkové dávky v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z.. mal za to, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by on alebo spolu s nim posudzovaná osoba poberali príjem podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., od ktorého by bolo možné odpočítať poistné v zmysle ust. § 7 ods. 1 písm. a/, b/ resp. preddavok na daň alebo daň z príjmov fyzických osôb v zmysle ust. § 7 ods. 1 písm. c/, alebo ďalšie výdavky špecifikované v ust. § 7 ods. 1 písm. d/ zákona č. 327/2005 Z. z. v spojení s ust. § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z. z.. Nesúhlasil ani s námietkou navrhovateľa, že by odporca neprihliadol k ust. § 7 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z. z., majúť za to, že navrhovateľ žiadnym dokladom ani v správnom konaní a ani v preskúmanom konaní nepreukázal, že jeho starobný dôchodok, resp. invalidný dôchodok jeho manželky bol zvýšený pre bezvládnosť.

Krajský súd vyhodnotil taktiež postup odporcu za súladný so zákonom č. 327/2005 Z. z., poukazujúc pri tom na znenie ust. § 10 ods. 1 citovaného zákona v zmysle ktorého podaním písomnej žiadosti, ktorú žiadateľ podáva na tlačive, začína „konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci“, preto vyhodnotil námietku navrhovateľa, že ten žiadal o poskytnutie „právnej pomoci“, za právne bezvýznamnú. Ďalej krajský súd konštatoval, že odporca v súvislosti s namietnutou neurčitosťou a nezrozumiteľnosťou

rozhodnutia, keď v odôvodnení neuviedol, ktorej žiadosti a ktorej veci označenej číslom konania vedenej na Krajskom súde v Žiline sa toto rozhodnutie týka, keďže navrhovateľ podal dve žiadosti týkajúce sa konania na Krajskom súde v Žiline pod č. 21S/21/2011 a 21S/22/2011, vytýkanú chybu v písaní odstránil, keďže odporca v súlade s ust. § 47 ods. 6 Správneho poriadku o oprave upovedomil účastníka konania listom zo dňa 6. septembra 2012, sp. zn. 5N 2769/12.

Záverom krajský súd vyhodnotil za irelevantné aj ďalšie námietky navrhovateľa a to, že mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v inom konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 21S/22/2011, pretože v predmetnom konaní sa posudzuje splnenie podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa ust. § 6 a 6a zákona č. 327/2005 Z. z., konštatujúc, že povinnosť byť právne zastúpený vyplýva priamo zo zákona v zmysle ust. §250a O.s.p. a súčasne, že odporca rozhodol v zákonom stanovenej lehote, a preto skutočnosť, že odporca vydal rozhodnutie dva dni po podaní žiadosti, nemá vplyv na jeho zákonnosť.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý namietal neurčitosť odvolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu, nakoľko o rozhodnutí 5N 2769/12 rozhodol ten istý súd aj pod sp. zn. 27Sp/27/2012-22 dňa 9. januára 2013. Navrhovateľ ďalej namietal, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, ako jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR tým, že mu nebolo doručené predvolanie na pojednávanie v zákonom stanovenej lehote, čím nebolo dodržané ust. § 115 ods. 2 O.s.p. a nemal dostatok času na prípravu pojednávania. Svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil telefonicky (zachytené na úradnom zázname). Z uvedeného dôvodu sa domnieva, že rozhodnutie krajského súdu je nezákonné. Navrhovateľ i naďalej zotrval na názore, že podľa ust. § 7 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. sa za príjem podľa tohto zákona považujú príjmy fyzických osôb podľa osobitného predpisu (6) po odpočítaní o. i. aj podľa písmena c) preddavku na daň alebo dane z príjmu fyzických osôb. Zákon v oboch uvedených ustanovení zákona označuje za osobný predpis zákona č. 595/2003 Z. z., z čoho vyvodil záver, že príjem, od ktorého sa má odpočítať daň z príjmu fyzických osôb podľa ust. § 7 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z. je tým príjmom, na ktorý sa vzťahuje § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. a ak ten nepresiahne 1,4 násobok sumy životného minima, príslušná fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti. Podľa zákona č. 595/2003 Z. z., na ktorý odkazuje zákon č. 327/2005 Z. z., príjmami podľa zákona č. 327/2005 Z. z. sú aj starobné dôchodky a invalidné dôchodky, aj keď sa v prípade starobného dôchodku neznižuje základ dane. Mal za to, že po odpočítaní nedoplatku na dani z príjmu fyzickej osoby podľa ust. § 7 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z. sa jedná o sumu nižšiu ako 1,4 násobok životného minima, takže má nárok na poskytnutie právnej pomoci. Navrhovateľ ďalej namietal nesprávnosť výroku súdu prvého stupňa o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh - odvolanie vo výške 33 Eur. Dôvodil, že oslobodenie mu bolo priznané v konaní vedenom na krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/22/2011-43, a preto takto priznané oslobodenie od súdneho poplatku by sa malo vzťahovať na všetky od neho pochádzajúce konania. Uviedol, že však z opatrnosti žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol odvolaciemu súdu, aby mu právo na právnu pomoc bolo priznané bez jeho finančnej účasti a aby mu priznal oslobodenie od súdnych poplatkov a určil mu ako zástupcu advokáta.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril odporca, ktorý sa plne stotožnil s napadnutým rozhodnutím krajského súdu. Ku konkrétnym dôvodom odvolania poukázal na to, že so všetkými jeho námietkami uvedenými v odvolaní sa už zaoberal krajský súd a posúdil ich v rámci rozhodovania, keďže totožné dôvody uvádzal v odvolaní voči rozhodnutiu odporcu. Taktiež vyhodnotil všetky námietky navrhovateľa za irelevantné a nedôvodné. Vzhľadom na uvedené považoval odvolanie navrhovateľa za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je

dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa potvrdil rozhodnutie odporcu. Žalovaný správny orgán preskúmvaným rozhodnutím sp. zn. 5N 2769/12, zo dňa 16. augusta 2012, v spojení s oznámením o oprave rozhodnutia zo dňa 6. septembra 2012 navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci. Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým odporca rozhodol s konečnou platnosťou vo veci žiadosti navrhovateľa o nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom a aby v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti zásadných dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmvajúc súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Odvolačný súd v odvolacom konaní je viazaný rozsahom odvolacích dôvodov, v rozsahu ktorých v danom prípade posudzoval, či súd prvého stupňa správne aplikoval právnu úpravu ustanovenú v zákone č. 327/2005 Z. z., ktorou zákonodarcu stanovil podmienky pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Účelom zákonodarcu právnu úpravou v zákone č. 327/2005 Z. z. bolo vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v azylových veciach alebo v konaní o administratívnom vyhostení podľa osobitného predpisu a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov (§ 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom (§ 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy (Zákon č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov.) okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa odseku 1 písm. a/ a b/ musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti.

Podľa § 6a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4 násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom (§ 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20% trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; 5a) splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a c/ tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

Podľa § 7 ods. 1 až 5 zákona č. 327/2005 Z. z. za príjem podľa tohto zákona sa považujú príjmy fyzických osôb podľa osobitného predpisu (zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov) po odpočítaní a) poistného na verejné zdravotné poistenie, b) poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie, poistného na invalidné poistenie a poistného na poistenie v nezamestnanosti, c) preddavku na daň alebo dane z príjmov fyzických osôb a ďalších výdavkov vynaložených na dosiahnutie, zabezpečenie a na udržanie príjmov fyzických osôb (zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov).

Za príjem podľa tohto zákona sa považujú aj a) príjmy oslobodené od dane z príjmov fyzických osôb podľa osobitného predpisu (zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov) okrem prijatých náhrad škôd, náhrad nemajetkovej ujmy, plnenia z poistenia majetku a plnenia z poistenia zodpovednosti za škodu okrem platieb prijatých ako náhrada za stratu zdaniteľného príjmu, b) sumy vreckového pri zahraničných pracovných cestách do výšky 40 % nároku na stravné ustanovené osobitným predpisom (§ 13 a 14 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení zákona č. 81/2005 Z. z.), c) náhrady niektorých výdavkov zamestnancov do výšky ustanovenej osobitným predpisom (zákon č. 283/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov), d) ďalšie príjmy fyzických osôb podľa osobitných predpisov po odpočítaní dane z príjmu fyzickej osoby (§ 3 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov).

Z príjmov fyzických osôb, ktoré sú oslobodené od dane z príjmov fyzických osôb podľa osobitného predpisu (§ 9 zákona č. 595/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov) sa za príjem podľa tohto zákona nepovažujú príjmy poskytované ako a) dávka a príspevky k dávke v hmotnej núdzi a jednorazová dávka v hmotnej núdzi podľa osobitného predpisu (§ 10 až 16 zákona č. 599/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov), b) peňažné príspevky občanom s ťažkým zdravotným postihnutím na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ich ťažkého zdravotného postihnutia podľa osobitného predpisu (zákon č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a

doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), c) materské podľa osobitného predpisu (zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov), d) dávky štátnej sociálnej podpory podľa osobitného predpisu (zákon č. 571/2009 Z. z. o rodičovskom príspevku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), e) zvýšenie dôchodku pre bezvládnosť, f) štipendiá okrem štipendia poskytovaného študentovi v doktorandskom študijnom programe v dennej forme štúdia podľa osobitného predpisu (§ 54 ods. 18 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Príjem na účely tohto zákona sa zisťuje za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, pritom sa prihliada na príjem za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, a prehodnocuje sa každých 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Za majetok podľa tohto zákona sa považujú hnutelné veci a nehnuteľnosti, a ak to ich povaha pripúšťa, práva alebo iné majetkové hodnoty okrem majetku, ktorý sa za majetok nepovažuje podľa osobitného predpisu (§ 8 zákona č. 599/2003 Z. z.).

Podľa § 10 ods. 1 až 6 zákona č. 327/2005 Z. z. konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosti uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

Účastníkom konania je žiadateľ.

Žiadosť sa podáva v kancelárii centra príslušnej podľa miesta trvalého alebo prechodného pobytu žiadateľa.

Žiadateľ je povinný uviesť v žiadosti a pri predbežnej konzultácii úplné a pravdivé údaje.

Centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na príslušný krajský súd; o tomto centrum žiadateľa náležite poučí v odôvodnení rozhodnutia.

Rozhodnutie, ktorým sa nepriznáva nárok na poskytnutie právnej pomoci, okrem náležitostí podľa osobitného predpisu (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov) musí obsahovať aj poučenie, že ak odpadnú dôvody nepriznania nároku na poskytnutie právnej pomoci, môže žiadateľ v tej istej veci podať žiadosť opätovne.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov).

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích a žalobných dôvodov dospel k záveru, že žalovaný správny orgán v danom prípade postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, vo veci rozhodol vecne a právne správne a preskúmané rozhodnutie aj náležite odôvodnil, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdil v súlade so zákonom.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z citovanej ústavnej úpravy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musia byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu.

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy vyplýva, že cieľom zákonodarcu v zákone o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi č. 327/2005 Z. z. bolo upraviť práva a povinnosti súvisiace s právnou ochranou osôb v materiálnej núdzi a konania Centra právnej pomoci pri rozhodovaní o žiadostiach žiadateľov o poskytnutie právnej pomoci.

Zákonodarca v právnych normách ustanovených v §§ 6 a nasl. zákona č. 327/2005 Z. z. stanoví podmienky na poskytnutie právnej pomoci tak, že žiadateľ je v hmotnej núdzi - podľa § 6 ods. 1, písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom (§ 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a podľa § 6a ods.1 zákona č. 327/2005 Z. z., ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom (§ 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, nejde o zrejmú bezúspešnosť sporu a hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy (zákon č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov.) okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch. Z textu právnej úpravy zákona o právnej pomoci vyplýva, že zákonodarca stanoví podmienky pre poskytnutie právnej pomoci kumulatívne, čo znamená, že pre priznanie právnej pomoci žiadateľovi musia byť splnené všetky zákonom predpokladané podmienky súčasne, pokiaľ žiadateľ nesplní aspoň jednu z podmienok, nie je možné priznať poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z..

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 7 ods. 1 až 3 zákona č. 327/2005 Z. z. ustanovil, ktoré príjmy fyzických osôb podľa osobitného zákona sa považujú za príjmy podľa zákona o právnej pomoci.

Na základe skutkových zistení v danej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo preukázané, že navrhovateľ požiadal o poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. podaním žiadosti dňa 14. augusta 2012.

Odporca rozhodnutím zo dňa 16. augusta 2012, sp. zn. 5N 2769/12 Ev. č. 3343/12 nepriznal navrhovateľovi nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu, že žiadateľ nesplňa s ohľadom na svoj príjem jednu z podmienok na poskytnutie právnej pomoci - nenachádza sa v stave materiálnej núdze, keď na základe listinných dôkazov predložených navrhovateľom v prílohe so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci mal preukázané, že navrhovateľ bol poberateľom starobného dôchodku a v mesiacoch január 2012 až júl 2012 poberal starobný dôchodok vo výške 379,80 € mesačne a jeho manželka poberala invalidný dôchodok v období od januára 2012 do júla 2012 vo výške 272,30 €, teda príjem navrhovateľa (spolu s príjmom spolu posudzovanej osoby - jeho manželky) v mesiacoch január 2012 až júl 2012 predstavoval 652,10 eur mesačne, teda presahoval výšku 1,4 násobku životného minima pre dve plnoleté fyzické osoby, t.j. sumu 462,45 eur a tiež 1,6 násobku životného minima pre dve plnoleté fyzické osoby t.j. 528,51 eur a to v mesiaci podania žiadosti (august 2012) a v šiestich predchádzajúcich mesiacoch.

Vychádzajúc zo skutkových zistení odvolací súd v preskúmvanej veci dospel k záveru o vecnej správnosti v merite veci odvolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Odvolací súd nemohol súhlasiť s názorom navrhovateľa, ktorý v odvolaní i naďalej tvrdil, že príjmami podľa zákona č. 327/2005 Z. z. sú aj starobné dôchodky (zákon č. 595/2003 Z. z.) a invalidné dôchodky, aj keď sa v prípade starobného dôchodku neznižuje základ dane, a teda po odpočítaní nedoplatku na dani z príjmu

fyzickej osoby podľa ust. § 7 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z. sa jedná o sumu nižšiu ako 1,4 násobok životného minima, takže má nárok na poskytnutie právnej pomoci. Senát odvolacieho súdu dáva navrhovateľovi do pozornosti, že pre posúdenie materiálnej núdze podľa zákona č. 327/2005 Z. z. je rozhodujúca výška príjmu, ktorú dosahuje. Pre posúdenie príjmu sa vychádza z osobitného zákona č. 595/2003 Z. z., na ktorý predmetný zákon odkazuje. Zákon č. 595/2003 Z. z. upravuje príjmy zo závislej činnosti (§5), príjmy z podnikania z inej samostatnej zárobkovej činnosti, z prenájmu a z použitia diela a umeleckého výkonu (§ 6), príjmy z kapitálového majetku (§ 7) a ostatné príjmy (§ 8). Taktiež v ust. § 9 upravuje príjmy, ktoré sú oslobodené od dane z príjmu, kde o.i. sú od dane oslobodené aj dávky, podpory a služby z verejného zdravotného poistenia, individuálneho zdravotného poistenia, sociálneho poistenia, nemocenského zabezpečenia a úrazového zabezpečenia, dôchodky zo starobného dôchodkového sporenia vrátane plnenia z tohto sporenia podľa osobitného predpisu okrem sumy vyplatennej podľa osobitného predpisu a plnenia z povinného zahraničného poistenia rovnakého druhu. Podľa ust. § 7 ods. 2 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. sa považujú za príjmy aj príjmy oslobodené od dane z príjmov fyzických osôb podľa osobitného predpisu, okrem prijatých náhrad škôd, náhrad nemajetkovej ujmy, plnenia z poistenia majetku a plnenia z poistenia zodpovednosti za škodu okrem platieb prijatých ako náhrada za stratu zdaniteľného príjmu. Osobitným predpisom je práve zákon č. 595/2003 Z. z., ktorý považuje starobný dôchodok ako príjem oslobodený od dane z príjmu. Poukazom na právnu úpravu vyššie citovaných a skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu senát odvolacieho súdu považoval záver súdu prvého stupňa o tom, že navrhovateľ nie je poberateľom príjmu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., za správny a súladný so zákonom a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením prvostupňového súdu a súčasne naň poukazuje. Dopĺňa ho len poukazom na to, že nedoplatok na dani z príjmu, ktorý bol povinný zaplatiť navrhovateľ na základe rozhodnutia daňového úradu nie je možné považovať za preddavok na dani z príjmu fyzických osôb podľa § 7 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z..

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou navrhovateľa o neurčitosti rozhodnutia krajského súdu, nakoľko o rozhodnutí 5N 2769/12 rozhodol ten istý súd aj pod sp. zn. 27Sp/27/2012-22 dňa 9. januára 2013. Napadnutý rozsudok spĺňa všetky zákonom predpokladané podmienky v zmysle § 246c ods. 1 o.s.p. v spojení s § 157 O.s.p.. Predmet súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku na základe opravného prostriedku (žaloby) je určený predmetom administratívneho konania a súd preskúmava rozhodnutie správneho orgánu, ktorý napadnutým rozhodnutím rozhodol o tomto predmete. Z predloženého spisu v danej veci vyplýva, že súd prvého stupňa v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 27Sp/26/2012 rozhodoval o odvolaní (opravnom prostriedku), ktorý navrhovateľ podal proti rozhodnutiu odporcu č. 5N 2769/12 ev. č. 3343/12 zo dňa 16. augusta 2012, ktorým mu nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci, ktoré rozhodnutie odporca oznámením o oprave rozhodnutia zo dňa 6. septembra 2012 doplnil, tak, že je z neho jednoznačne zrejmé, že sa jednalo o vydanie rozhodnutia v konaní, ktoré sa viedlo na základe žiadosti navrhovateľa o poskytnutie právnej pomoci vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu t. č. vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/21/2011. Okrem iného je z obsahu podaného odvolania navrhovateľa zrejmé, že podal odporcovi dve žiadosti jednu vo veci 21S/21/2011 a druhú vo veci 21S/22/2011. Súd prvého stupňa z uvedených dôvodov vo výroku správne označil rozhodnutie súdneho prieskumu jasným a určitým spôsobom a v odôvodnení náležite uviedol dôvody svojho rozhodnutia, dávajúc navrhovateľovi odpoveď na všetky zásadné námietky vznesené v odvolaní podanom proti označenému rozhodnutiu odporcu.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že mu konaním krajského súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko mu nebolo doručené predvolanie na pojednávanie v zákonom stanovenej lehote, čím nebolo dodržané ust. § 115 ods. 2 O.s.p. a teda nemal dostatok času, aby sa na pojednávanie pripravil, odvolací sa nemohol stotožniť ani s touto jeho námietkou.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľovi bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 7. januára 2013 t. j. dva dni pred vytýčeným termínom pojednávania ktorý bol 9. januára 2013, ďalej je zrejmé, že navrhovateľ sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil, pričom uviedol, že sa nestíha na pojednávanie pripraviť. Krajský súd v zápisnici z pojednávania zo dňa 9. januára 2013 konštatoval, že bola zachovaná 5 dňová lehota (§ 115 ods. 2 O.s.p.) na prípravu pojednávania, pričom pojednával v neprítomnosti

navrhovateľa i odporcu a vyhlásil rozhodnutie.

Podľa § 119 ods. 1 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Odhliadnuc od osobitostí konania súdneho prieskumu správnych rozhodnutí (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. - primerané použitie ustanovení prvej, tretej a štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku pre riešenie otázok priamo neupravených v piatej časti O.s.p., t. j. správneho súdnictva), možno konštatovať, že ohľadne pojednávania nariadeného prvostupňovým súdom na 9.1.2013, neboli splnené zo strany navrhovateľa podmienky na odročenie tohto pojednávania podľa § 119 ods. 1 O.s.p., keďže lehota uvedená v ust. § 115 ods. 2 O.s.p. je lehotou procesnou a teda predvolanie treba doručiť „spravidla“ najmenej 5 dní pred dňom, kedy sa má pojednávanie konať. Skrátenie uvedenej lehoty nie je vylúčené, avšak treba prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu. V predmetnej veci bolo predmetom konania na krajskom súde odvolanie navrhovateľa proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, na ktoré sa vzťahujú rovnaké princípy ako v konaní o žalobách (§ 250l ods. 2 O.s.p.). Z uvedeného následne vyplývala pre navrhovateľa povinnosť formulovať všetky právne relevantné námietky v samotnom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu, v rozsahu ktorých následne krajský súd koná a rozhodnutie preskúmava. Tým, že je pre správny súd rozhodujúci skutkový stav v čase vydania napadnutého rozhodnutia sa odvolaciemu súdu nejaví účasť navrhovateľa na pojednávaní ako nevyhnutná a skrátenie lehoty vyplývajúcej z ust. § 115 ods. 2 O.s.p. možno považovať za primerané, v ktorej súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie podľa ktorého, „hoci v ust. § 115 ods. 2 OSP ide o lehotu výslovne uvedenú v zákone, nemusí byť dodržaná, ak kratšia lehota na prípravu na pojednávanie vo veci stačila.“ (zverejnené v Z III. (s.329)).

Odvolací súd súčasne dáva do pozornosti, že pri posudzovaní namietaného porušenia procesného práva žalobcu je potrebné vychádzať nie len z konkrétnej procesnej situácie vo veci v danom čase, ale predovšetkým z charakteru, potrieb a cieľa správneho súdnictva, t. j. kasačnej kontroly zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy. Miera kontradiktórnosti v tomto súdnom konaní nie je taká vysoká ako v prípade meritórneho rozhodovania súdov v sporových občianskoprávných konaniach, v ktorých obe strany sporu majú povinnosť dokazovať svoje tvrdenia na preukazovanie svojho nároku alebo účinnej obrany proti tvrdeniu protistrany.

V správnom súdnictve súdy preskúmavajú zákonnosť opravným prostriedkom (žalobou) napadnutých správnych rozhodnutí ako i postupov predchádzajúcich ich vydaniu, kedy je už skutkový stav známy a vyplýva z obsahu administratívneho spisu a dokazovanie sa vykonáva len výnimočne. Pre súd je v rámci správneho prieskumu zákonnosti napádaných rozhodnutí orgánov verejnej správy rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol zistený v správnom konaní a teda bol tu v čase vydania správneho rozhodnutia (§ 250i ods. 1 a 2 O.s.p.). Navrhovateľovi sú dôvody správneho rozhodnutia známe ako i obsah administratívneho spisu a dôkazov, ktoré sú jeho súčasťou. Z uvedeného dôvodu je účastníkovi správneho konania v čase podania opravného prostriedku spravidla známy skutkový stav zistený v správnom konaní, obsah administratívneho spisu ako i právna argumentácia orgánu verejnej správy. Správny súd preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy len v rozsahu uvedenom v opravnom prostriedku (§ 250m ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a s § 249 ods. 1, 2), ktorý nie je možné po uplynutí zákonnej lehoty rozšíriť (§ 250m ods.2 O.s.p. v spojení s § 250l ods.2 a s § 250h ods.1). Z uvedeného dôvodu pre správne súdnictvo platí rigoróznejšia úprava prejednávania veci v neprítomnosti účastníka konania obsiahnutá v ustanovení § 250g ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2, podľa ktorého, ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd námietky navrhovateľa, týkajúce sa veci samej uvedené v jeho odvolaní nepovažoval za relevantné k vyhoveniu jeho odvolacieho návrhu a dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalovaný správny orgán vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav veci, v konaní postupoval v súčinnosti s účastníkmi správneho konania, skutkové zistenia správne vyhodnotil v súlade so zákonom, ktoré skutočnosti náležite aj odôvodnil v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia.

Navrhovateľ záverom odvolania namietal nesprávnosť výroku krajského súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 33 Eur. Výslovil názor, že oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré mu bolo priznané v konaní 21S/22/2011-43 vedené na Krajskom súde v Žiline sa

vzťahuje na všetky od neho pochádzajúce konania. Zároveň z opatrnosti požiadal odvolací súd o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ požiadal o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, na zaplatenie ktorých bol zaviazaný napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu, odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v časti týkajúcej sa povinnosti zaplatiť súdny poplatok vo výške 33 Eur zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, nakoľko pokiaľ by o žiadosti navrhovateľa rozhodoval odvolací súd, odňal by mu týmto postupom možnosť podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu o jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, čím by mu nepochybne odňal možnosť konať pred súdom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v časti týkajúcej sa veci samej a náhrady trov konania v zmysle § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246c ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil a v časti uloženia povinnosti zaplatiť súdny poplatok v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f/ v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Úlohou krajského súdu bude v ďalšom rozhodnúť o žiadosti navrhovateľa o oslobodenie od súdneho poplatku podľa ust. § 138 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a následne opätovne rozhodnúť o poplatkovej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle ust. § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 250k ods. 1, s § 246c ods.1 a s § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu jeho neúspechu v tomto konaní.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.